

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **U. B.**, zastoupeného JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2020, č. j. CPR-10907-2/ČJ-2020- 930310-V241, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2020, č. j. 2 A 41/2020 – 21, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský soud v Praze zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2020, č. j. CPR-10907-2/ČJ-2020-930310-V241, kterým bylo k jeho odvolání změněno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 15. 1. 2020, č. j. KRPA-19804-14/ČJ-2020-000022-SV, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) na dobu 30 měsíců, tak, že část výroku ve znění *„Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, se stanoví v souladu s § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území ČR. Současně se podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanoví doba k vycestování do 15 ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“* Se mění a nově zní *„Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví v souladu s § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování. Podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců se stanoví doba k vycestování z území členských států EU do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“*, ve zbylé části pak bylo toto rozhodnutí potvrzeno.

[2] V kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) požádal o přiznání odkladného účinku. Žádost o odkladný účinek odůvodnil tím, že pokud napadené rozhodnutí nabude vykonatelnosti, pozbude stěžovatel oprávnění k pobytu na území České republiky a bude nucen vycestovat, aniž by se mohl podílet na probíhajícím řízení o kasační stížnosti, v důsledku čehož bude krácen na svých právech.

[3] Stěžovatel dále uvedl, že v současné době není žádoucí, aby se pohyboval na veřejnosti a podnikal mezistátní cesty, a to s ohledem na probíhající virovou epidemii, kdy by se těmito logistickými přesuny vystavoval nebezpečí.

[4] Podle vyjádření žalované by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tím je požadavek, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují český právní řád. Má-li být správní opatření ve formě správního vyhoštění při zjištění protiprávního jednání opatřením účinným, musí jeho účinky nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání. Žalovaná má za to, že samotné vycestování nebude zásahem do práva cizince na spravedlivý proces, neboť je v řízení zastoupen advokátem.

II. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[6] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy, tedy výjimku ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto i k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové mimořádné okolnosti konkrétně vylíčil a podrobně zdůvodnil, proč se domnívá, že jeho mimořádná situace vyžaduje odložení účinků pravomocného rozhodnutí (k tomu např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32). Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má současně povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32).

[7] Rozhodovací praxi týkající se návrhů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v cizinecké nebo azylové agendě odůvodněných zejména možným dotčením procesních práv sjednotil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v nedávném usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38. V citovaném usnesení uvedl, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepostačuje pouze v obecné rovině vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti nebo jeho právo být v kontaktu se svým zástupcem, pokud k tomuto tvrzení nepřistoupí další důvody či individuální okolnosti soudního řízení v dané věci. V nyní řešeném případě však stěžovatel takové důvody ani specifické okolnosti v návrhu na přiznání odkladného účinku

nepředestřel. Stěžovatel neuvedl žádná tvrzení, z nichž by vyplývalo, že pro výkon práva na spravedlivý proces je jeho osobní přítomnost opravdu stěžejní.

[8] Nejvyšší správní soud nechce nijak bagatelizovat míru nebezpečí nákazy nemocí Covid-19, což stěžovatel uvedl jako druhý důvod přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v jeho případě. Nebezpečí nákazy nemocí Covid-19 může být mimo jiné spojeno s pohybem na veřejnosti a s mezinárodními cestami. Stěžovatel však neuvedl, z jakých důvodů je toto riziko v jeho případě vyšší než u jiných osob. Ani toto tvrzení tedy stěžovatel dostatečně nekonkretizoval a neprokázal.

[9] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud nepovažuje v této věci podmínky pro přiznání odkladného účinku za splněné. Stěžovatel nijak nekonkretizoval, jakých procesních práv by byl v důsledku nepřiznání odkladného účinku zbaven. V případě potřeby může komunikace stěžovatele s jeho zástupcem probíhat i bez osobního kontaktu. Stěžovatel neprokázal ani to, že by nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti utrpěl nepoměrně větší újmu než jiné osoby.

[10] Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a zvážení tvrzení stěžovatele dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku, pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na právech. Protože nebyla splněna již tato první podmínka pro přiznání odkladného účinku, soud se dále nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[11] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[12] Nejvyšší správní soud závěrem podotýká, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy. Nelze z něj proto dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o věci samé (k tomu usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu